

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/383/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6315203953
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6315203953.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. Daniely Maštalírovej, v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Advocate, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému B. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/X, XXX XX K., o vymoženie pohľadávky 3.557,96 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorský úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava, pod sp. zn. EX 20242/15, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č.k. 5Er/361/2015-23 zo dňa 21. septembra 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Brezno č.k. 5Er/361/2015-23 zo dňa 21. septembra 2015 z r u š
u j e a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie

odôvodnenie:

1. Okresný súd Brezno uznesením č.k. 5Er/361/2015-23 zo dňa 21. septembra 2015 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Na odôvodnenie uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava sp. zn. SR 05487/14 zo dňa 17.10.2014. Zistil, že oprávnený a povinný uzavreli dňa 02.07.2013 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a že právomoc rozhodcovského súdu bola založená rozhodcovskou zmluvou.

3. Zmluvu o úvere uzavretú medzi oprávneným a povinným súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

4. Konštatoval, že rozhodcovská zmluva, ktorá bola vyhotovená na samostatnom liste neodôvodňuje záver, že táto dohoda bola individuálne dojednaná a svedčí o vôli povinného pristúpiť na túto osobitnú zmluvnú podmienku. Poukázal na to, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá súčasne so zmluvou o úvere, a teda nebola dojednaná v čase vyššej bdelosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu. Zo znenia rozhodcovskej zmluvy nevyplýva možnosť voľby pre spotrebiteľa prijať alebo neprijať návrh na riešenie sporov v rozhodcovskom konaní, a teda či uzatvorenie, resp. neuzatvorenie zmluvy by malo dopad na uzatvorenie zmluvy o úvere. Ďalej poukázal na to, že hoci možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy je v nej upravená, javí sa mu postup odstúpenia od zmluvy za neprimerane náročný a spôsobujúci nerovnováhu medzi účastníkmi právneho vzťahu. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva nebola medzi účastníkmi individuálne dojednaná a svojim obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu medzi účastníkmi právneho vzťahu. Nekalosť spočíva v tom, že rozhodcovská zmluva je spotrebiteľovi vnucovaná, pričom zvyšuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom tým, že dodávateľ sám spravidla určuje to,

že spory zo spotrebiteľského vzťahu medzi účastníkmi zmluvy sa budú riešiť v rozhodcovskom konaní. V danom prípade dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva vykazuje charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, a teda je v rozpore so znením ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, čo má za následok absolútnu neplatnosť predmetného zmluvného dojednaní. Z uvedeného súd prvej inštancie vyvodil, že tu nebola platne založená ani právomoc rozhodcu na prejednanie vecí a ani na vydanie rozhodnutie, ktoré by následne mohlo požívať aj náležitú ochranu v procese exekučného vymáhania ním priznanej pohľadávky.

Keďže právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie v predmetnej veci je založená na absolútne neplatnom právnom úkone, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je vydaný v rozpore so zákonom, a preto podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

5. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. V odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne právne posúdil vec. Uviedol, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorú mu zveril Exekučný poriadok. Podľa jeho názoru súd prvej inštancie nemôže skúmať samotné rozhodcovské konanie, nakoľko samotné ustanovenie, o ktoré sa opiera v napadnutom uznesení stanovuje podmienku na zastavenie exekúcie tak, že rozhodcovský rozsudok a nie rozhodcovské konanie zaväzuje k niečomu nedovolenému. Súd prvej inštancie sa v rámci materiálneho prieskumu musí obmedziť len na skúmanie výroku exekučného titulu. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie, t.j. zaväzovať k niečomu objektívne nemožnému, právom nedovolenému alebo k niečomu, čo je v rozpore s dobrými mravmi, však musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu. Konštatoval, že postupom súdu prvej inštancie v tejto veci a jeho výkladom ustanovenia § 45 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“) dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozsudkov exekučným konaním, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní.

6. Oprávnený ďalej v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, keďže dospel k záveru, že medzi zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva. Uviedol, že oprávnený s povinným uzavreli rozhodcovskú zmluvu podľa ust. § 3 a nasl. zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. Z uvedeného dôvodu poukázal na to, že exekučný titul bol vydaný oprávneným orgánom v konaní vedenom podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. K námietke súdu prvej inštancie ohľadom znemožnenia voľby spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom v súvislosti s ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka uviedol, že cieľom tejto úpravy je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. V danej veci súd prvej inštancie konal nad rámec zákonných ustanovení. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu oprávneného vyjadrenie podané nebolo.

1. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie oprávneného v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, nakoľko nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu je dôvodné, a preto podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Odvolací súd zo spisu zistil, že dňa 11.03.2015 bol u súdneho exekútora vo forme zápisnice spísaný návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému. Následne súdny exekútor požiadal súd prvej inštancie o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučným titulom v predmetnej veci je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom v Bratislave, IČO: 35 922 761 sp. zn. SR 05487/14 zo dňa 17.10.2014. Z exekučného titulu vyplýva, že rozhodcovským rozsudkom bola žalovanému (povinnému) uložená povinnosť, aby žalobcovi (oprávnenému) zaplatil sumu 3.557,96 Eur s príslušenstvom. Rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe blankozmenky vystavenej dňa 02.07.2013, ktorou žalobca (oprávnený) a žalovaný (povinný) zabezpečili svoj záväzkový vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere. Rozhodcovský súd si právomoc

spor rozhodnúť odvolací súd od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

3. Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že oprávnený a povinný dňa 02.07.2013 uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému finančné prostriedky. K zmluve o úvere oprávnený priložil aj Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, v ktorých v bode 13 si zmluvné strany dohodli mediačnú doložku. Súčasne v ten istý deň, t.j. 02.07.2013, zmluvné strany uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej rozhodcovským konaním sa na účely tejto zmluvy rozumie konanie pred Stálym rozhodcovským súdom zriadeným spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava podľa procesných ustanovení Rokovacieho poriadku, Štatútu a ostatných predpisov rozhodcovského súdu, platných a účinných v čase začatia rozhodcovského konania. (čl. I. Rozhodcovskej zmluvy). V čl. II. je upravený predmet Rozhodcovskej zmluvy tak, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmieniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov alebo pred všeobecným súdom, podľa toho, kde podá žalujúca strana žalobu. V bode 2 toho istého článku je upravená rozvázovacia podmienka rozhodcovskej zmluvy, ktorá je viazaná na podanie žaloby na všeobecnom súde vynímajúc konanie vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. V bode 3 toho istého článku si zmluvné strany dohodli možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy aj bez uvedenia dôvodu v lehote 10 dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Od tejto rozhodcovskej zmluvy odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd.

4. Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. *) Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

5. Z citovaného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd je oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (doložky). To znamená, že exekučný súd je už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul bol vydaný orgánom, ktorý mal právomoc vec rozhodnúť, pretože ak exekučný titul vydal orgán, ktorý na to nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti a na jeho základe nemožno viesť nútený výkon rozhodnutia. Odvolací súd dáva do pozornosti, že aj v prípade, ak spotrebiteľ nevyužije právnu možnosť spochybniť existenciu, alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa Zákona o rozhodcovskom konaní, je okresný súd povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej doložky (zmluvy).

6. Pokiaľ oprávnený namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie a poukázal na to, že súd prvej inštancie aplikoval ust. § 45 ods. 1 a 2 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov, odvolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú, pretože súd prvej inštancie v napadnutom uznesení na predmetnú vec uvedené ustanovenie neaplikoval.

7. Odvolací súd sa ďalej zaoberal preskúmaním rozhodcovskej zmluvy v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zistil, že dňa 02.07.2013 oprávnený a povinný uzavreli rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú časť, t.j. samostatnú listinu a ktorú povinný

podpísal. Rozhodcovská zmluva tiež obsahuje vyhlásenie dlžníka - povinného, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy a vyhlásenie o tom, že bol pred uzatvorením tejto zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy a možnosť odstúpenia od tejto zmluvy. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 zákona o rozhodcovskom konaní tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, odvolací súd dospel k záveru, že povinný ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako to označil súd prvej inštancie.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V ďalšom konaní musí okresný súd opätovne posúdiť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

10. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).